

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ

ενημερωτικό δελτίο της ελληνικής κοινότητας παρισιου και περιχώρων • bulletin d'information de la communauté hellénique de paris et des environs
φλεβάρης 2000 n°1 février 2000

Sommaire

Chaque événement qui touche la communauté hellénique sera dans **to deltio**. Ainsi, dès ce premier numéro, nous entamons une série d'interviews de personnalités grecques qui ont décidé de s'établir à Paris et d'y exercer leur art. Notre première interview, *en deuxième page*, est donc consacrée à la chanteuse **Angélique Ionatos** dont la musique et l'interprétation subliment les textes des grands poètes grecs.

Angélique Ionatos

Photo : Arièle BONZON

Elle présente, en ce moment, son nouveau récital, "D'un bleu très noir", au Théâtre de la Ville.

En cinquième page, notre rendez-vous avec la tradition du conte populaire grec qui enchantera petits et grands.

En sixième page, à partir d'un vers de Shakespeare, "Sea of trouble", prononcé par Hamlet, Robert Manthoulis nous raconte, en français, sa "tempête" personnelle en tant que traducteur.

En septième page, un rappel de la disparition de deux écrivains grecs qui se sont éteints à Paris, **André Kedros** et **Aris Fakinos**. En hommage à ce dernier, la chanteuse grecque, **Nena Venetsanou** donnera un concert à la Maison de Radio France.

En huitième page sont réunis le programme des **SÉMINAIRES LIBRES** de la **COMMUNAUTÉ HELLÉNIQUE DE PARIS ET DES ENVIRONS**, des nouvelles brèves ainsi que les annonces des manifestations culturelles, en rapport naturellement avec la Grèce.

En neuvième page, le cinéma grec sous les feux de la rampe. Le programme des films du **CINÉ-CLUB** de la **COMMUNAUTÉ HELLÉNIQUE** y est détaillé.

En dixième page, le compte rendu des manifestations culturelles qui se sont déroulées, en nos murs, à la **MAISON DE LA GRECE**.

Et, *en onzième page*, la **TRIBUNE LIBRE**. C'est votre page. **To deltio** vous donne la parole. A vos plumes ! G. A.-B.

ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ 2001

Je resterai au milieu d'eux, m'associant de toute mon âme à leur épreuve.

Georges Duhamel

Τον Σεπτέμβρη του 1998, ο Πρόεδρος της Κοινότητας κατέθεσε στο Δ.Σ. ένα μνημόνιο 14 σελίδων με τον παραπάνω τίτλο, για όσα η γενιά που υπέστη τις διχόνοιες του 20ού αιώνα οφείλει να παραδώσει, μαζί με τη σκυτάλη, στη γενιά του 21ου που έρχεται.

Μια από τις υποθήκες αυτές είναι **το δελτίο**. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ένας εκ βάθους εκσυγχρονισμός της Κοινότητας είναι απαραίτητος. Οι περιορισμένοι βέβαια πόροι της Κοινότητας δεν επιτρέπουν μεγάλα ανοίγματα. και, ιδιαίτερα, την πολυτέλεια ενός επαγγελματικού περιοδικού. Ελπίζουμε πάντως ότι το πρώτο αυτό **δελτίο** του 2000 — με τυπογραφική εκτύπωση, ανανεωμένο περιεχόμενο και ταχύτερη ταχυδρομική διανομή — θα είναι μια ευχάριστη συνέχεια του εκσυγχρονισμού που περιμένουν τα μέλη μας. Η αρχή έγινε πριν από λίγους μήνες με την καθημερινή λειτουργία των γραφείων και της Βιβλιοθήκης της Κοινότητας, 3 με 7 κάθε απόγευμα, τις εργάσιμες μέρες.

Είναι καιρός να ζυγίσουμε το παρόν και το μέλλον του Συλλόγου μας. Για μια μαζικότερη συσπείρωση των Ελλήνων —της δεύτερης κυρίως γενιάς— γύρω από την Κοινότητα θα χρειαστεί ν' αντιμετωπίσουμε με ανανεωμένο βλέμμα το αύριο. Και, κυρίως, μ' ένα Καταστατικό καλύτερα διατυπωμένο και πιο λειτουργικό. Η διάταξη περί απαρτίας των Γενικών Συνελεύσεων —για παράδειγμα— όπως είναι διατυπωμένη σήμερα αποτελεί τροχοπέδη για τη νομιμότητά τους.

Όπως θα πρέπει να διατυπωθεί με μεγαλύτερη σαφήνεια το δικαίωμα ψήφου των παλαιών και των νέων μελών σε σχέση με τις ταμειακές υποχρεώσεις τους. Και σίγουρα υπάρχουν πολλά άλλα θέματα για προβληματισμό. Οι αποφάσεις της Καταστατικής Γενικής Συνέλευσης του 1995 δεν μπόρεσαν να εφαρμοστούν εξαιτίας των δικών που εξαπολύθηκαν άσκοπα και αλόγιστα με πρόσχημα τη νομιμότητα του Καταστατικού του 1982. Μια νέα Καταστατική Γενική Συνέλευση θα πρέπει ίσως να συγκληθεί το συντομότερο, το αργότερο μέσα στο 2001.

Η νέα γενιά εκπροσωπείται ήδη στο Δ.Σ. Άλλωστε, η πιό ευχάριστη— και σίγουρα πιό σημαντική— εξέλιξη που σημειώθηκε στην Κοινότητα, είναι η λειτουργία της Λέσχης των Νέων που συγκεντρώνει όλο και περισσότερα μέλη. Είναι αυτοί στους οποίους θα παραδώσουμε τη σκυτάλη του 2000.

Όλοι, και όλες οι παρατάξεις, έχουν δικαίωμα —και χρέος— να μετέχουν στα κοινοτικά. Στην Παροικία υπάρχουν πολλές αξιόλογες δυνάμεις. Κανείς δεν επιθυμεί την αποξένωσή τους. (Αυτοί που οργάνωσαν τις δίκες αποξενώθηκαν μόνοι τους). Το μαζικό και μαχητικό ενδιαφέρον για τις τύχες της Κοινότητας θα αποδειχτεί στις προσεχείς εκλογές. Οι στήλες **του δελτίου** είναι από τώρα στη διάθεση όλων των τάσεων και απόψεων για γόνιμο διάλογο.

Angélique Ionatos

Από την αρχαία Σαπφώ μέχρι τον σύγχρονο Οδυσσέα Ελύτη μεσολαβούν αιώνες ελληνικής ποίησης. Αυτήν την ποίηση προσφέρει στο γαλλικό κοινό, η ελληνίδα συνθέτρια και τραγουδίστρια **Angélique Ionatos**, τραγουδώντας την στη γλώσσα που γράφτηκε. Τα ελληνικά. Από το 1982, χρονιά της εγκατάστασης της στο Παρίσι, παρουσιάζει κάθε καινούρια της δουλειά στο Théâtre de la Ville κι αμέσως μετά περιοδεύει στη γαλλική επαρχία. Στις 10, 11 και 12 Φεβρουαρίου, εμφανίζεται, όπως πάντα, στο ίδιο θέατρο. Το ρεσιτάλ της, αυτή τη φορά, έχει τον τίτλο *D'im bleu très noir*, και είναι χρώματος μπλουζ.

— Πως βρεθήκατε να τραγουδάτε στα ελληνικά στο Παρίσι, αλλά και στην υπόλοιπη Γαλλία, όπου συχνά περιοδεύετε: Ήταν ένα παιχνίδι της Τύχης ή ένα όνειρο που πραγματοποιήθηκε;

— Είμαι ελληνίδα. Δεν είχα ποτέ αναρωτηθεί γιατί τραγουδάω στα ελληνικά. Για μένα ήταν κάτι το τελείως φυσικό. Στην αρχή, όταν άρχισα να τραγουδάω στο Βέλγιο, μαζί με τον αδελφό μου Φώτη, οι δυο πρώτοι δίσκοι που βγάλαμε περιείχαν περισσότερα γαλλικά τραγούδια, παρά ελληνικά.

Όταν πια ήξερα τι ήθελα να κάνω, με τη μελοποίηση των ελλήνων ποιητών, δεν αναρωτήθηκα: "Μα είναι δυνατόν να τραγουδάει κανείς σε ξένη χώρα σε μια γλώσσα η οποία μιλιέται μόνον στην Ελλάδα;" Αυτό ούτε καν πέρασε από το μυαλό μου. Δεν βρίσκω πως είναι πρόκληση όπως θεωρεί η φίλη μου Νένα Βενετσάνου. Θεωρούσα ότι η έκφρασή μου περνούσε από τον ελληνικό λόγο. Αυτός ήταν ο δρόμος μου. Τώρα αν ήταν δύσκολο ή εύκολο... Το παρόν και το παρελθόν — άρχισα να τραγουδάω στα ελληνικά από το 1975 — βρίσκω πως με δικαίωσαν. Ίσως αυτή η αθωότητα με την οποία άρχισα τη μελοποίηση των ελλήνων ποιητών να με βοήθησε. Οι Γάλλοι έχουν μια ωραία έκφραση "Aux innocents les mains pleines", νομίζω πως αυτό ήτανε. Δεν ήταν όνειρο. Για μένα η μουσική αρχίζει από το λόγο. Ως μουσικός και συνθέτης δεν μπορούσα να εκφραστώ διαφορετικά παρά περνώντας από τον ελληνικό λόγο.

— Και στο Βέλγιο πως βρεθήκατε;

— Στο Βέλγιο βρέθηκα επειδή ο πατέρας μου αποφάσισε το 1969 να φύγουμε από την Ελλάδα... κι έτσι ακολούθησα την οικογένεια. Δεν είχα εκλογή. Μου άρεσε άλλωστε η ιδέα να φύγω από την Ελλάδα, αλλά ήταν και δύσκολο. Ήταν δύσκολο γιατί ήμουν στην εφηβική ηλικία. Η αλήθεια είναι ότι μετά πληγώθηκα πολύ. Ήθελα, μ'ενδιέφερε το άγνωστο, ως παιδί που ήμουν, αλλά κατόπιν ήταν οδυνηρό...

— Στην Ελλάδα που ζούσατε;

— Στον Πειραιά.

— Τραγουδώντας, κυρίως στα ελληνικά, καταφέρατε να αποκτήσετε ένα γαλλικό κοινό, αποφεύγοντας την εύκολη λύση του φολκλόρ αλλά παραμένοντας ελληνίδα και μεσογειακή. Πως ήταν αυτή η πορεία;

— Θάθελα πολύ να σας πω πως ήταν δύσκολη. Αλλά δεν μπορώ να σας το πω. Είναι δύσκολο να μιλήσει κανείς για την ίδια του την τέχνη. Ο καλλιτέχνης ζει την εσωτερική πλευρά των πραγμάτων και τα ζει διαφορετικά. Εγώ θα έλεγα πως δεν συνάντησα ποτέ δυσκολία να επιβάλω αυτό που ήθελα να επιβάλω, αλλά αν κοιτάξω αντικειμενικά τα πράγματα πρέπει να πω ότι ήμουν πολύ τυχερή. Συναντούσα πάντοτε ανθρώπους που πιστεύανε σε μένα. Κι όλα τα όνειρά μου

πραγματοποιήθηκαν με μεγάλη ευκολία.

Υπάρχουν δυο πλευρές της δουλειάς μου που κάνουν το κοινό να εξακολουθεί να με παρακολουθεί. Η μία είναι ότι αρνήθηκα να είμαι σκλάβος μιας εικόνας. Η άλλη είναι πως κάθε φορά που καταπιάνομαι με κάτι θέλω να είναι διαφορετικό από το προηγούμενο και ίσως αυτό να ενδιαφέρει τον κόσμο. Τον ενδιαφέρει να έχει κάποιος συνάμα μια έντονη ταυτότητα και του ζητά επίσης να εξελίσσεται, να μην κάνει πάντα τα ίδια πράγματα. Το κοινό κουράζεται εύκολα.

Ίσως το γεγονός πως καταπιάστηκα με πράγματα διαφορετικά παραμένοντας η ίδια να είναι αυτό που δημιούργησε στο κοινό ένα ενδιαφέρον και μια μεγάλη εμπιστοσύνη.

Στη Γαλλία υπάρχουν πολλοί ξένοι καλλιτέχνες που τραγουδάνε στη γλώσσα τους και που έχουνε μεγάλη επιτυχία. Νομίζω ότι το κοινό είναι παντού το ίδιο, είτε στην Ιαπωνία πάμε, είτε στη Νότιο Αμερική. Όπου και να πάμε. Η μουσική είναι η πιο προσιτή τέχνη, έστω κι αν κανείς τραγουδάει σε μια άλλη γλώσσα από αυτή του κοινού, επειδή η μουσική περνάει από τη φωνή και η φωνή περνάει από την άμεση συγκίνηση. Κι εγώ η ίδια όταν ακούω κάποιους να τραγουδάνε σε μια γλώσσα που δεν καταλαβαίνω, συγκινούμαι. Η μουσική έχει μια μαγεία που δεν έχει σχέση με τη γλώσσα. Έχουμε αυτή την τύχη εμείς οι μουσικοί...

— Υπάρχουν στιγμές που νομίζετε πως μειώνεται η γνησιότητα των ελληνικών τραγουδιών ή το γαλλικό κοινό συλλαμβάνει την ολότητα της "ελληνικής ψυχής";

— Α! Αυτό πια είναι τελείως διαφορετικό ζήτημα.

Πέντε-έξι θεατές στους δέκα, ξέρουν δεν ξέρουν τον καλλιτέχνη, μπαίνουν στο θέατρο βάσει παρεξηγήσεως. Τώρα τι συμβαίνει όταν ο καλλιτέχνης βρίσκεται απέναντι στο θεατή και ποιό είναι το αποτέλεσμα — αν ο θεατής καταλάβει τη μουσική, το κείμενο, την ιδιομορφία του καλλιτέχνη — όλα αυτά είναι τελείως υποκειμενικά. Νομίζω ότι υπάρχει ένα μυστήριο στη μελοποίηση ενός κειμένου. Μου έχει συμβεί να τραγουδάω ένα κείμενο σε ανθρώπους που δεν καταλαβαίνουν τη γλώσσα και να καταλαβαίνουν τι λέω, να αισθάνονται περί τίνος πρόκειται έστω κι αν δεν καταλαβαίνουν τις λέξεις, καταλαβαίνουν το ύφος και το θέμα. Αυτό είναι πια πολύ παράξενο, όταν συμβαίνει. Μέσα από τη συγκίνηση της φωνής μπορεί να καταλάβει κανείς πράγματα τα οποία, ίσως, κάποιος που γνωρίζει τη γλώσσα δεν τα καταλαβαίνει. Όταν καταλαβαίνουμε άμεσα το κείμενο, είμαστε προσηλωμένοι στο κείμενο. Όταν βρισκόμαστε με ανθρώπους που μιλάνε μια γλώσσα την οποία δεν καταλαβαίνουμε, τους κοιτάμε και κοιτάμε το όλον. Τις χειρονομίες, το βλέμμα, προσέχουμε το ύφος της φωνής, τα σκαμπανεβάσματα της φωνής. Προσπαθούμε να καταλάβουμε για ποιο θέμα μιλάνε κι όλα αυτά μας κάνουν να είμαστε πιο ενστικτώδεις παρά όταν καταλαβαίνουμε τη γλώσσα. Νομίζω ότι αυτοί που με ακούνε

ενδιαφέρονται όχι τόσο γι'αυτά που λέω, αλλά για το πως τα λέω και ίσως να συλλαμβάνουν πράγματα που διαφεύγουν από έναν Έλληνα. Η ποίηση και η μουσική έχουνε κάποια διάσταση που μας ξεπερνά και που απευθύνεται κατευθείαν στην ψυχή, για να πούμε μεγάλες λέξεις...

Όταν είμαι στην Ελλάδα και τραγουδώ για τους Έλληνες, τραγουδώ ίσως διαφορετικά. Είμαι πιο προσηλωμένη στο κείμενο και στην άρθρωση.

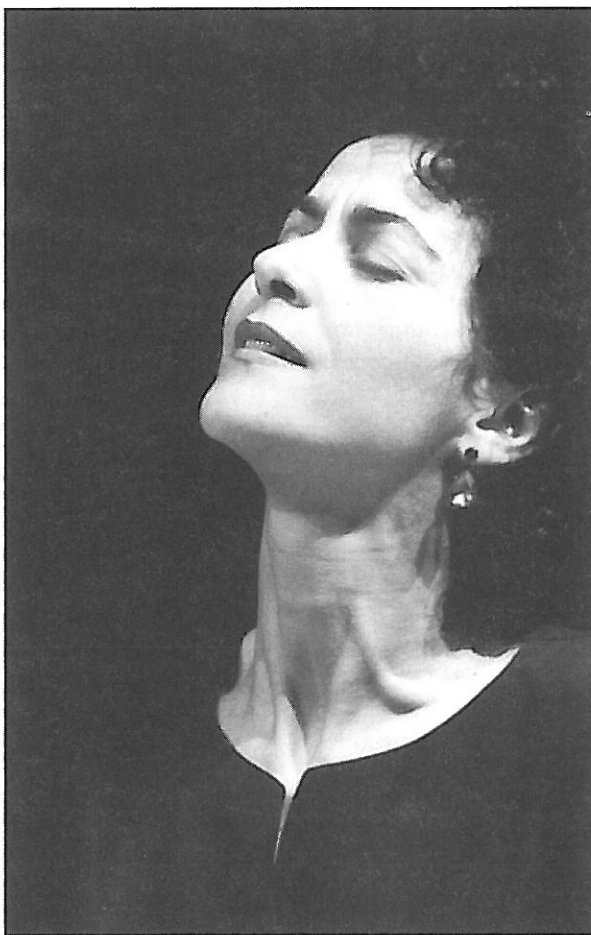
— Από την εμπειρία που έχετε, την επαφή με το γαλλικό κοινό, ανθρώπους του επαγγελματικού χώρου σας ή και των μέσων ενημέρωσης, πως αισθάνεστε να αντιμετωπίζουν οι Γάλλοι την σύγχρονη ελληνική δημιουργία;

— Προσωπικά, μέχρι τώρα δεν έχω παράπονο, γιατί οι κριτικές τους για τους δίσκους μου και τις εμφανίσεις μου, ήτανε πάντοτε πολύ θετικές και πολύ ενθουσιώδεις. Είναι πολύ θετικός ο τρόπος με τον οποίο με δέχονται τα μέσα ενημέρωσης. Φυσικά δεν έχω λάβει μέρος σε εκπομπές μεγάλης ακροαματικότητας, σε εκπομπές grand public. Κι είναι κρίμα, διότι αυτοί που υποθέτουν ότι ξέρουν τι αρέσει στον κόσμο και στο μεγάλο κοινό στερούν την ενημέρωση σε ανθρώπους που θα ενδιαφέρονταν για τη δουλειά μου. Νομίζω ότι η δουλειά μου μπορεί να ενδιαφέρει περισσότερο κόσμο απ' όσο νομίζουν μερικοί που με βάζουνε στους "κουλτουριάρηδες" καλλιτέχνες. Κρίμα. Κι όχι μόνο για μένα, για πάρα πολλούς καλλιτέχνες, οι οποίοι θεωρούνται "δύσκολοι", δίκαια ή άδικα, θεωρούνται "απαιτητικοί", θεωρούνται "κουλτουριάρηδες" και τα διάφορα. Στις πρωινές εκπομπές του France Inter βάζουνε μόνον γαλλικά ή αγγλοσαξωνικά τραγούδια, επειδή φοβούνται μήπως πέσει η ακροαματικότητά τους.

— Χάρη σ'εσάς ακούγεται η ελληνική λαλιά μέσα στα γαλλικά θέατρα, εδώ και καιρό. Πως το ζείτε αυτό το γεγονός, πως αισθάνεστε, συνειδοποιείτε το έργο που επιτελείτε, ίσως και άθελά σας, και την ευθύνη που έχετε;

— Για να είμαι ειλικρινής έχω μια αλλεργία πάνω σ'αυτό το θέμα της αντιπροσώπευσης. Όχι, θα έλεγα όχι. Φυσικά και έχω συνείδηση, αλλά...

Έχω μια έμφυτη αντιπάθεια στο γεγονός ότι μπορώ να αντιπροσωπεύσω κάτι άλλο από εμένα. Θα έλεγα μάλλον μια αντιπάθεια η οποία δεν είναι τωρινή, είναι παλιά. Έχω μια αντιπάθεια για τους ανθρώπους που ξαφνικά γίνονται φορείς ορισμένων πραγμάτων που ίσως στην αρχή δεν τα θέλησαν και μετά φυλακίζονται κάπως από αυτή την ευθύνη. Εγώ τη μόνη φιλοδοξία που έχω είναι να φτάσω όσο το δυνατόν πιο κοντά σ'αυτό που μ'ενδιαφέρει να εκφράσω. Δηλαδή όσο πιο τίμια

Angélique Ionatos : ...και η φωνή περνάει από την άμεση συγκίνηση.
Photo : Arièle BONZON

μπορώ πάνω σ'αυτό που είναι η δουλειά μου. Και τι είναι η δουλειά μου; Είμαι μουσικός. Δεν είμαι τίποτε άλλο. Στην αρχή υπάρχει ένα θείο δώρο που είναι η φωνή, για το οποίο θεωρώ πως δεν έχω την παραμικρή ευθύνη. Αυτό το θείο δώρο είτε το καλλιεργείς είτε το αφήνεις και πεθαίνει.

Είμαι πολύ ευτυχισμένη που είμαι ελληνίδα.

Η Ελλάδα είναι μια χώρα που λατρεύω και είναι η πατρίδα μου. Όμως η πραγματική μου πατρίδα είναι η ελληνική γλώσσα. Αυτό μ'ενδιαφέρει. Ο λόγος. Δεν έχω την παραμικρή ευθύνη ούτε για την αρχαιότητά μας, ούτε για το παρόν μας, ούτε για το μέλλον μας. Είμαι ένα άτομο το οποίο βρίσκεται προς το παρόν στη Γαλλία και που κάνει τη μουσική που κάνει πάνω σ' αυτά τα κείμενα... Δεν σκέφτομαι ποτέ ότι μπορεί να υπάρχει η παραμικρή αντιπροσώπευση της Ελλάδας. Να είμαστε σαφείς πάνω σ'αυτό το θέμα.

— Ναι, αλλά υπάρχουν Έλληνες οι οποίοι χαίρονται που υπάρχει μια Ελληνίδα στο Παρίσι και πετυχαίνει και γεμίζει τα θέατρα τραγουδώντας στα ελληνικά.

— Αυτό με ικανοποιεί πάρα πολύ, αλλά τα υπόλοιπα δεν μ'ενδιαφέρουν. Δεν μ'ενδιαφέρει μια επίσημη αναγνώριση. Πολλοί μου λένε πως είμαι μια "πρέσβειρα". Αυτό δεν με αγγίζει... Γι'αυτό δεν έχω ευθύνη. Αρνούμαι να αντιπροσωπεύσω την Ελλάδα. Δεν βλέπω γιατί να αντιπροσωπεύσω την Ελλάδα κι όχι τον ελληνικό λόγο, πράγμα που είναι διαφορετικό. Σας ξαναλέω η πατρίδα μου είναι η ελληνική γλώσσα. Γιατί να αντιπροσωπεύσω την Ελλάδα όταν η Ελλάδα δεν έχει δώσει ποτέ μια δεκάρα για να μπορέσω να κάνω την τέχνη που κάνω. Κι όταν η Ελλάδα αδιαφορεί απολύτως για μένα.

Είμαι ελληνίδα και τραγουδάω στα ελληνικά. Τελεία και παύλα.—

— Η Ευρώπη συνεχίζει να χτίζεται και να μεγαλώνει και φυσικά υπάρχουν συγκρούσεις των πολιτισμών. Πως βλέπετε τη σύγχρονη ελληνική δημιουργία να προσαρμόζεται σ'αυτό το ευρωπαϊκό ψηφιδωτό, εσείς που ζείτε τα πράγματα από κοντά, εδώ στα ξένα;

— Είναι πιο γενικό το θέμα. Θα έλεγα πως είναι πια διεθνές αυτό το πρόβλημα, παγκόσμιο. Τι θα γίνουμε; Τι θα γίνουν οι ιδιομορφίες κάθε χώρας; Υπάρχει ένας πολιτιστικός ιμπεριαλισμός της αγγλοσαξωνικής κουλτούρας. Είμαι λίγο απαισιόδοξη από τη φύση μου. Κι είμαι λίγο απαισιόδοξη επειδή βρίσκω ότι υπάρχει μια ισοπέδωση των πραγμάτων, η οποία με ανησυχεί πολύ. Αλλά πάλι σκέφτομαι πως υπάρχει πάντα αυτή η αντίδραση της ανθρώπινης φύσης που κάνει,

όταν τα πράγματα ισοπεδώνονται, να ξεφυτρώνουν φυταράκια από δω κι από κει, τα οποία δημιουργούν μια ακαταστασία και πιστεύω σ' αυτή την ακαταστασία. Ο René Char μιλάει πολύ ωραία για ένα καρβουνάκι πάνω στις στάχτες το οποίο μένει πάντοτε αναμένο.

Νομίζω ότι ο άνθρωπος δημιουργεί πάντοτε τα αντισώματα της αρρώστιας... Η αρρώστια τώρα είναι ο ιμπεριαλισμός του χρηματιστηρίου και της αγγλοσαξωνικής κουλτούρας. Η μικρή μας γλώσσα που τη μιλάνε δέκα με δέκα πέντε εκατομμύρια είναι σταγόνα στον ωκεανό.

Εγώ πιστεύω πολύ στην ποίηση. Νομίζω ότι ο κόσμος έχει ανάγκη από την ποίηση γιατί βρισκόμαστε σ' έναν κόσμο πολύ πεζό και πολύ υλιστικό και υπάρχει μια έμφυτη τάση του ανθρώπου προς κάτι που τον εκπλήττει, κάτι που τον συγκινεί. Και στους νέους και στα παιδιά. Βρίσκω πως τα παιδιά είναι η ποίηση προσωποποιημένη... Αν δεν πίστευα στην ποίηση, νομίζω ότι θα είχα σταματήσει να τραγουδάω εδώ και πολύν καιρό.

— Τι είναι η τελευταία σας δουλειά D'un bleu très noir που θα παρουσιάσετε στις 10, 11 και 12 Φεβρουαρίου στο Théâtre de la Ville του Παρισιού;

— Είναι η σκοτεινή πλευρά της δημιουργίας μου. Ήθελα να κάνω ένα ρεσιτάλ που να έχει σχέση με το μπλουζ. Και το μπλουζ έρχεται από το μπλε. The blue note. Αυτή η ιδέα μου ήρθε όταν διάβασα *Τον πόνο του ανθρώπων και των πραγμάτων* του Καρλωτάκη. Και ήθελα να κάνω ένα ρεσιτάλ που να μην είναι πια η ηλιακή πλευρά της δουλειάς μου και της φύσης μου, γιατί συνήθως τείνω προς αυτήν. Και στη ζωή μου. Μ'αρέσει να γελάω, μ'αρέσει να είμαι με ανθρώπους ευχάριστους, αλλά έχω και τη σκοτεινή πλευρά της τραγωδίας που την έχομε ανεπτυγμένη εμείς οι Έλληνες. Θέλησα να κάνω ένα ρεσιτάλ πάνω στον πόνο. Αλλά όταν μιλάμε για πόνο μιλάμε πάντοτε για την ανθρώπινη φύση. Δεν πάει να πει ότι γίνομαι απασιόδοξη απλώς έχω όρεξη να τραγουδήσω ορισμένα πράγματα που πονάνε.

Είναι τραγούδια ελληνικά, γαλλικά και δύο ισπανόφωνα. Τα ελληνικά τραγούδια είναι συνθέσεις δικές μου καθώς και ένα τραγούδι του Θεοδωράκη *Ο Λυγμός Αγγέλων* από τα *Ποιητικά*, ένα τραγούδι του Χατζή από τα *Νταουλιέρικα*, *Το Λατομείο του θανάτου* και δύο τραγούδια της Καραϊνδρού, *Η Άρια της Ρόζας* και το *Τραγούδι της Λίμνης*. Μαζί μου θα είναι οι μουσικοί: César Strocio, bandoneon, Michahél Nick, βιολί και Henri Agnel, έγχορδα.

Τη συνέντευξη πήρε ο Γιώργος Αλεξανδρινός-Μπιζιούρας

Angélique Ionatos — Discographie

Chansons nomades, 1998, Siviana, distribution Mélodie, *Choc du Monde de la Musique* ♦ **Parole de juillet**, 1997, Siviana, distribution Mélodie, *ffff* Télérama, *Choc du Monde de la Musique* ♦ **De la source à la mer**, coffret réunissant: *Sappho de Mytilène*, *O Erotas*, *Mia Thalassa*, et un livret de portraits et de paysages de Grèce (photos inédites d'Irméli Jung), 1995, Tempo-Auvidis, *ffff* Télérama ♦ **Mia Thalassa**, Angélique Ionatos chante Mikis Theodorakis, 1994, Tempo-Auvidis, *ffff* Télérama ♦ **O Erotas**, 1992, Tempo-Auvidis, *ffff* Télérama ♦ **Sappho de Mytilène**, 1991, Tempo-Auvidis, *prix de l'Académie Charles-Cros*, *ffff* Télérama, *Choc du Monde de la Musique* ♦ **Archipel**, 1989, SM ♦ **Le Monogramme**, 1988, Théâtre de Sartrouville-Auvidis ♦ **Récital**, 1986, Théâtre de Sartrouville-Auvidis ♦ **Marie des brumes**, 1984, Théâtre de Sartrouville-Auvidis, *grand prix audiovisuel de l'Europe*, ♦ **O Helios O Heliatoras**, 1983, SM ♦ **La Forêt des hommes**, 1981, SM ♦ **I Palami sou**, 1978, SM, *prix de l'Académie Charles-Cros* ♦ **Résurrection**, 1972 *prix de l'Académie Charles-Cros*.

Le Y grec Restaurant

CUISINE TRADITIONNELLE
ET FAMILIALE

Fermé dimanche et lundi soir

24, rue Godot de Mauroy
75009 Paris
Tél. : 01 42 68 08 51

Μικρές Αγγελίες

Georgia J. Kouvela, Avocat aux Barreaux d'Athènes et de Paris. Νομικές συμβουλές δωρεάν στο Ελληνικό Σπίτι. Κλείστε ραντεβού τηλεφωνικός: 01 56 69 18 80 και 01 69 83 11 37.

Zoé Frangopoulos, docteur en psychologie, psychanaliste, propose gracieusement une consultation psychologique aux membres de la Communauté qui le souhaitent, les mardis de 18h00 à 20h00, à la Maison de la Grèce. Prenez rendez-vous au 01 44 09 82 08.

Ζητούνται προς ενοικίαση, δωμάτια, studios, διαμερίσματα δύο δωματίων. Τηλέφωνο: 01 47 04 67 89.

Προσφορά εργασίας σε νέες κοπέλες για να ασχολούνται με μικρά παιδιά προσχολικής ηλικίας. Τηλέφωνο: 01 47 04 67 89.

Ο ποδοσφαιρικός σύλλογος **Αστός** καλεί τα Ελληνόπουλα που αγαπούν το ποδόσφαιρο και θέλουν να συμμετάσχουν στην ομάδα να

το δηλώσουν τηλεφωνικός και εγκαίρως στους υπεύθυνους:

Βαγγέλη Σταυρακαρίδη: 06 13 80 75 42 και Διονύση Τουπαράκη: 01 45 23 00 43.

Νοικιάζεται στούντιο 35 τ. μ. καινούριο, επιπλωμένο με παρκέ. Το νοίκι είναι 4.200 φράγκα το μήνα μαζί με τα κοινόχρηστα. Τηλ.: 01 48 78 80 64.

Πωλείται διαμέρισμα 55 τ. μ. Χώρος ενιαίος προς ανανέωση. Ύψος του χώρου 3 μ. Τιμή 690. 000 γαλλικά φράγκα. Πληροφορίες: 01 44 09 82 08.

Μαθήματα πιάνου. Διπλωματούχος καθηγήτρια μουσικής παραδίδει μαθήματα πιάνου, θεωρία και αρμονία. Τηλεφωνείστε στη Δίδα Ντόρα Σταλίδου. Τηλ.: 01 45 24 42 06.

Μαθήματα ελληνικών χορών στην **Ελληνική Κοινότητα** με τον Χρήστο Μελλιό. Τηλ. Κυριακές 13 - 2 - 2000, 27 - 2 - 2000, 12 - 3 - 2000, 26 - 3 - 2000, στις 3 η ώρα.

Το χρυσόμαλλο αρνί

Ήταν ένας βασιλιάς, που είχε τρία παιδιά. Αφού απέθανε ο βασιλιάς, άφησε την κατάστασίν του στα παιδιά του, να τη μοιράσουν. Τα δύο μεγάλα τα παιδιά εμεθούσαν στα κρασοπουλειά κι έφαγαν τα γρόσια του πατέρα τους κι εμπήκαν και σε μπόρτσι (= χρέος). Το μικρότερο την εφύλαξε την κατάσταση, που του άφηκε ο πατέρας του, και παντρεύτηκε κι έκαμε μιά τσούπρα ωραιότατη, κι έφκιασε ένα σαράγι (= ανάκτορο) μέσα στη γης, και την έβαλε μέσα. Και κείνον το μάστορα που έφκιασε το σαράγι, τον έκοψε, κι έβαλε ντελάλη κι εφώναζε : «Όποιος είν'άξιος να βρει τη θυγατέρα του βασιλιά, να την πάρει γυναίκα, αν δεν τη βρει, θα τον σκοτώσει». Επήγαν πολύς κόσμος, και δεν μπόρεσαν να την έβρουν, κι όλους τους σκότωσε. Ένας νιος έμορφος πήγε σ'έναν πιστικό, και του είπε να τον βάλει μέσα σ'ένα τομάρι πρόβειο και να έχει χρυσά μαλλιά, και να τον πάνει στο βασιλιά. Ο πιστικός τον έβαλε μέσα σ'ένα τομάρι πρόβειο με χρυσά μαλλιά, κι εκεί μέσα έβαλε κοπριές και φαγί και ψωμί, κι όσα χρειάζονταν. Σαν πήγε στο βασιλιά, του είπ' ο βασιλιάς « Το πουλάς αυτό το αρνί.» Κείνος είπε: «Όχι, αφέντη μου βασιλιά, δεν το πουλώ, κι αν το χρειάζεσαι, δεν σου χαλνώ το χατήρι, στο δίνω για τρεις μέρες διορία, κι ύστερα να μου το δώκεις». Τότες ο βασιλιάς το πήρε να το πάει μέσα στη θυγατέρα του, και καθώς μπήκε με τ'αρνί στο σαράγι, μπήκε μέσα σε πολλούς οντάδες. Και σαν πήγε σε μια πόρτα, φώναξ'ο βασιλιάς : «Ανοίξτε τάρταρα μάρταρα της γης!» Κι άνοιξε η πόρτα μοναχή της. Μπαίνοντας σε πολλούς οντάδες, ζύγωσε σε μια πόρτα κι εκεί φώναζε πάλι : «Ανοίξτε τάρταρα, μάρταρα της γης!» κι άνοιξε πάλ' η πόρτα μοναχή της. Κι εκεί μέσα ήταν ο οντάς, που κάθουνταν η βασιλοπούλα, κι ήταν ασημένιος πατόκορφα. Κι αφού μπήκε μέσα, έδωκε τ'αρνί της βασιλοπούλας. Το χάιδευε η βασιλοπούλα και το αρνί κατούρησε κι είπε η βασιλοπούλα του βασιλιά: «Κατούρησε τ'αρνί!» Της το άφηκ' ύστερα κι έφυγε. Τη νύχτα εκείνη εβγήκε ο άνθρωπος απ' το τομάρι, και σαν τον είδε η βασιλοπούλα τόσο έμορφο, τον αγάπησε και τον ρώτησε : «Γιατί μπήκες στο τομάρι και ήρθες εδώ;»

Κι αυτός της είπε :« Σαν είδα πολλούς, που έρχουνταν και δεν μπορούσαν να σε βρουν και σκοτώνουνταν, ήβρα τούτη την τέχνη, κι ήρθα δω, που σ'έχει ο πατέρας σου». Κι η βασιλοπούλα του λέει : «Μπράβο, καλά έκανες, μόνο να ξέρεις, αφού με βρεις εδώ μέσα, θα μας κάνει ο πατέρας μου και μένα και τις δούλες πάπιες, και θα σου πει, ποια από τούτες τις πάπιες είν'η βασιλοπούλα; κι εγώ εκεί θα τσιμπήσω το φτερό μου». Αφού κουβέντιασαν πολλά, ήρθε πάλι ο πιστικός και χάλευε το αρνί. Ο βασιλιάς πήγε στη θυγατέρα του να το πάρει. Η βασιλοπούλα είπε του πατρός της : «Πολλά εγλέντησα με το αρνί!» Τότες ο βασιλιάς το πήρε και το έδωκε του πιστικού. Ύστερα ο άνθρωπος βγαίνει απ'το τομάρι και πάει στο βασιλιά και του λέει: «Εγώ 'μαι άξιος να βρω τη θυγατέρα σου!» Ο βασιλιάς του είπε: «Λυπούμαι πάρα πολύ, παιδί μου, για τα νιάτα σου. Σκοτώθηκαν τόσοι και τόσοι για να την εβρούν, και συ θα την εβρείς! — Ας είναι, αφέντη βασιλιά! εγώ θα σκοτωθώ, μον' θα πασχίσω να τη βρω». Τότες πήγε αυτός μπροστά κι ο βασιλιάς αποπίσω, κι όντας έφτακαν στη μεγάλη πόρτα, είπε του βασιλιά : «Πες τρία λόγια». Κι ο βασιλιάς του είπε : «Τι να πω; να, λέγω : σαράγι, σαράγι, σαράγι! — Όχι, του είπε το παιδί, πες, ανοίξτε τάρταρα, μάρταρα της γης!» Και είπε τα λόγια αυτά ο βασιλιάς κι άνοιξ'η πόρτα κι όντας μπήκε μέσα ο βασιλιάς, εδάγκασε το μουστάκι του. Πήγε και στην άλλη την πόρτα κι έκαμε το ίδιο, και κατόπιν πήγαν μέσα κι ήβραν τη βασιλοπούλα. Και του είπ' ο βασιλιάς : «Τη βασιλοπούλα τώρα καλά την ήβρες, μον' εγώ τώρα θα κάνω τη θυγατέρα μου και τις δούλες μου πάπιες, κι αν καταλάβεις, ποιά είν' η θυγατέρα μου, να την πάρεις γυναίκα!» Τις έκανε ο βασιλιάς πάπιες, και τις έφερε μπροστά στο νιο, και του είπε : «Ποιά απ'αυτές είν'η θυγατέρα μου;» Τότες η βασιλοπούλα ετσίμπησε το φτερό της, κι είπε ο νιος : «Γι'αυτή, που τσίμπησε το φτερό, ετούτη είν' η βασιλοπούλα!» Και τότες την πήρε γυναίκα, και στεφανώθηκαν κι επέρασαν ζωή χαριτωμένη.

Σε κάθε καινούριο τεύχος του **δελτίου** θα βρίσκετε κι ένα παραμύθι. Κι αυτό για να μαθαίνουν τα παιδιά μας τις ιστορίες του λαού μας και τις διαφορετικές μορφές τη ελληνικής γλώσσας. Το παραμύθι ετούτο το βρήκαμε στο βιβλίο των εκδόσεων " Ερμής " *Τα παραμύθια του λαού μας*, την επιμέλεια του οποίου είχε κάνει ο συγγραφέας Γιώργος Ιωάννου και σημειώνει πως το βρήκε στο βιβλίο του Jean Rio, *Contes populaires grecs*, Copenhagen, 1879, και πως είναι ηπειρωτικό. Τα παραμύθια, βέβαια, διαβάζονται ευχάριστα κι από τούς μεγάλους κι έχουν πολλά να πούνε και σ'εκείνους. Πολλές φορές ίσως οι μεγάλοι να τα χρειάζονται περισσότερο από τα παιδιά και τους θυμίζουμε τους στίχους του Γιώργου Σεφέρη: *"Κι' α' σου'μιλω' με παραμύθια και παραβολές / είναι γιατί τ' άκου'ς γλυκότερα..."* Γ. Α.-Μ.

" A sea of trouble "

Très jeune, avant de bien apprendre l'anglais — et bien avant de m'aventurer dans les textes de Shakespeare — je discutais un jour avec un copain, inscrit dans une école de théâtre, de la traduction en grec d'une phrase du célèbre monologue d'Hamlet " *To be or not to be* ". La phrase en question était " *a sea of trouble* " traduite en grec par *πέλαγος κακῶν* (une mer — ou mieux — un océan de maux). Mon ami optait pour *πέλαγος δεινῶν* (un océan de malheurs) *κακόν* (pour " *mauvais* " et " *mal* ") et *δεινόν* (pour *terrible* et *malheur*) étant tous les deux des mots à la fois anciens et modernes. Manifestement, *δεινῶν* est plus poétique et plus théâtral, en grec moderne. Pourtant, le traducteur d'Hamlet, Vassilis Rotas, était un grand homme de lettres — et un grand érudit.

Ce n'est que plus tard, en relisant *Les Perses* d'Eschyle, que je suis tombé sur cette même expression, " *κακῶν πέλαγος* " prononcée par Atossa : " *Αἰαί, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν μέγα Πέρσαις τε καὶ προσπᾶντι βαρβάρων γένει* " (Ô, un tel océan, donc, de malheurs anéantit les Perses et toute la nation des barbares ! v. 433) découvrant du même coup, d'une part, que Shakespeare avait copié le vers d'Eschyle et, d'autre part, que Rotas — qui connaissait son Eschyle — avait restitué le vers original ! (D'ailleurs, I. Gryparis, en traduisant *Les Perses* en grec moderne, avait gardé — lui aussi — le mot *κακῶν*). Cependant, mon copain avait raison, lui aussi. L'original n'était plus bon en grec moderne ! *Δεινῶν* était plus commode. J'avais déjà tenté de faire des traductions mais, là, j'ai compris dans quel " océan de malheurs " nageaient les traducteurs.

Il y a des langues qui " s'accouplent " mieux que d'autres (la tragédie antique et l'anglais, les comédies d'Aristophane et l'italien). Ce n'est pas le cas du grec et du français. (Déjà, du français en grec, ça marche beaucoup mieux). " Prendre des libertés ", c'est une solution trop facile lorsqu'il s'agit de véritables auteurs. (Et pourquoi faudrait-il se précipiter sur n'importe qui ?). Je travaille moi-même les sous-titres de mes films et c'est une bonne école. Ces adaptations sont récompensées par l'image. Mais un bon dialogue de théâtre ne peut pas être trahi. De surcroît, un langage théâtral doit être transposé dans un langage théâtral. Je n'ai jamais pu traduire plus d'une page de texte théâtral par jour. Je parle bien évidemment de pièces grecques. Modernes. L'histoire de la Grèce moderne est courte, mais la société grecque a évolué avec une extrême rapidité. Le théâtre — et son langage — aussi. Les mots (pour la plupart très anciens) et les racines des mots changent constamment d'usage d'une période historique à l'autre. Des mots étrangers s'installent dans la langue grecque sans cesse, sans complexe — et sans restrictions ministérielles ! Des expressions du grec ancien — devenues proverbiales — font partie du langage

quotidien — et même populaire. On mettra facilement dans la bouche d'un paysan un vers d'*Antigone* de Sophocle du genre " l'amour est invincible au combat " (*ἔρως ἀνίκατε μάχαν*) ou les dernières paroles d'Archimède, " Ne dérange pas mes cercles ! " (*Μὴ μου τοὺς κύκλους τάραττε !*). D'ailleurs, beaucoup de mots n'ont pas changé d'usage depuis l'antiquité. Eschyle aussi disait " *thalassa* " pour la mer et " *pelagos* " pour la grande mer bien que le grec moderne n'hésitera pas à construire un verbe nouveau : *πελαγώνω* (je nage au grand large) = je suis confus (submergé, accablé).

La tragédie grecque classique est écrite en vers. C'est un poème ; inspirée souvent d'Homère. Ce n'est pas le cas du théâtre grec contemporain ; lequel peut être très poétique, souvent grâce à l'utilisation du langage argotique, marginal, " rébétique " (un peu comme le langage du rap de nos jours). Garder en grec moderne la construction métrique des textes anciens serait une erreur. La force de la poésie grecque — aussi bien ancienne que moderne — est ailleurs. Dans l'appropriation par l'homme des codes de la nature et des lois divines. Dans la mise à nu du fait historique et politique. Dans le mystère de l'allusion, du sous-entendu, du double sens et du jeu de mots.

Il fallait que le spectateur ancien soit très attentif aux sonorités des mots — que le traducteur moderne devrait respecter scrupuleusement dans ses adaptations. Prenons le verbe *πέρθω* (détruire par le fer et le feu). La tragédie grecque est l'œuvre de ceux qui avaient vaincu les envahisseurs perses. Eschyle les avait combattus à Marathon et à Salamine. Sophocle, à 9 ans, avait chanté le péan avant la bataille de Salamine et Euripide est né cette année-là à... Salamine même ! Si on n'entre pas dans la peau de ces hommes, on ne pourra pas comprendre la sonorité du verbe " *ἔπερσαν* " (*eperssan*) lorsque Euripide parle de Troie en faisant allusion aux Perses (dans *Le Cyclope*, par exemple). Si on ne connaît pas le siècle d'Euripide, on ne comprendra pas pourquoi Ulysse (dans le même drame satyrique) emploie le langage d'un Athénien marathonomaque et démocrate, fier d'avoir sauvé la civilisation hellénique.

Il fallait que le spectateur d'*Agamemnon* d'Eschyle soit attentif à tous les mots qui sont regroupés autour d'un " lambda " (Λ), d'un " béta " (Β) ou d'un " théta " (Θ) sur deux, trois ou quatre vers successifs : " *λαμπάδι* ", " *Ιλίου* ", " *πόλις* ", " *ἑάλωκεν* " (*lampadi*, *Ιλιου*, *polis*, *ealoken*) — v. 28, 29, 30 — ou " *θύγατερ* ", " *ἐπαισθομένη* ", " *πειθοῖ* ", " *θυσοκεῖς* ", " *θεῶν* ", " *χθονίων* " (*thygater*, *theon*, *epaisθoméné*, *peiθoi*, *thynoskeis*, *chthonion*) — v. 84, 85, 86, 87, 88, 89 — ou, plus loin, " *βία* ", " *βαφάς* ", " *ἔβαλον* ", " *βέλει* " (*via*, *vafas*, *evalon*, *velei*) — v. 238, 239, 240, 241 — pour ne donner que quelques exemples.

Et, puis, il faut être aussi attentif aux allusions, aux " doubles sens " cachés dans les mots, qui ne se révèlent que lorsqu'on lit un texte à haute voix pour échapper aux pièges de l'orthographe : " ὀρχηστής " (membre du chœur, un des danseurs) peut être aussi " ὄρχις τίς " (un de mes testicules) — autrement dit, " une de mes valseuses " — dans *Le Cyclope* d'Euripide (v. 171).

En dernier lieu, il faut être attentif aux références sociales et politiques, mais aussi saisonnières. Si on parle souvent de navires et de vents dans les tragédies c'est parce que les grands festivals en l'honneur de Dionysos avaient lieu au printemps, au moment où démarrait la navigation. Sans oublier les références faites aux pièces des auteurs rivaux présentées l'année précédente. Ce jeu était fréquent entre les drames satyriques d'Euripide et les comédies d'Aristophane (et nous permet souvent de dater une pièce).

Le grec moderne est une langue aussi riche, inattendue et insoumise que le grec ancien — dans lequel un traducteur spontané puiserait des expressions modernes, avec la même facilité qu'un Français chercherait la complicité du latin. En traduisant, avec Evelyne Guimmará, *Le Bon Sens (Η Κοινή Λογική)* de Yorgos Maniotis, que j'ai présenté à Avignon, nous sommes tombés sur une expression très courante qui n'a pas son équivalent exact en français: " δεν είστε εντάξει " et qui est un anglicisme, sans doute (" you are not okay "). Nous l'avons traduit par " vous n'êtes pas réglo ". Le mot εντάξει (prononcé

entaxi) a sans doute été inventé — ou plutôt ressuscité — en plongeant dans une expression grecque ancienne " en taxi " (ἐν τάξει = d'une manière ordonné, en ligne) le jour où son inventeur a cherché à traduire l'expression anglaise " all right " ou " O.K. ", prononcé " okay ". (Le mot " τάξις " a donné au français — via le latin — la " taxe " et même — via l'anglais — le " taxi "). Quant à " O. K. ", encore une expression récente, apparue en Amérique à la fin du 19e siècle — son origine est assez obscure. Il s'agit aussi d'une invention — d'un immigrant très probablement — qui avait mal orthographié les mots " all correct " (OI Korekt).

Un peu plus loin, dans *Le Bon Sens* de Maniotis, on tombe sur la réplique " Εμείς στην ηλικία σας κάναμε κέφια εκ του μηδενός... Είμασταν έξω καρδιά " littéralement : " Nous, à votre âge, on faisait la fête à partir de zéro... On était avec le cœur dehors ". " A partir de zéro " est une forme archaïque mais forte et philosophique en grec moderne. Nous l'avons traduit par " pour un rien " (... c'était la fête) et tant pis pour la philosophie ! " Le cœur dehors ", on l'a laissé tomber. Pourtant, c'est la phrase-clé de la réplique. Pour lui rendre justice, il aurait fallu traduire : " On était si heureux, mais si heureux que le cœur sortait pour danser avec nous ". Quinze mots à la place de trois. A ce rythme, la pièce de deux heures en aurait duré dix ! Quel " sea of trouble "...

Robert Manthoulis
(Revue *Traduire*, n° d'avril 1994)

— Disparitions —

Deux amis chers nous ont quittés en laissant derrière eux un grand vide non seulement dans l'âme de la communauté grecque de Paris mais dans l'ensemble de l'univers culturel français.

Aris Fakinos, " un des écrivains grecs les plus importants de sa génération ", écrivait *La Cité* de Bruxelles.

Aris s'est retrouvé exilé politique à Paris après le coup d'Etat des Colonels et il a collaboré avec le *Bulletin d'Athènes Presse Libre* de Richard Someritis. Il a aussi collaboré à la rédaction du *Livre noir de la dictature en Grèce*.

Il a publié plusieurs romans en Grèce et en France, aux éditions du *Seuil* dont notamment *L'homme qui donnait aux pigeons* (1980, traduit par notre amie Josette Doron) et *Récit des temps perdus* (1982) une fresque magistrale de la Grèce rurale si bouleversée tout au long du 20e siècle. La presse française n'a pas manqué de saluer les livres d'Aris Fakinos : " Le souffle des grandes épopées " (*France Soir*), " Fakinos adhère à l'événement tant dans sa vie que dans

ses écrits " (*Le Monde*), " Aris Fakinos a le don des belles histoires simples et chaudes " (*La Presse*).

André Kedros restera dans notre mémoire comme celui qui a écrit la première et la meilleure *Histoire de la Résistance grecque 1940-1944* (Robert Laffont, 1966).

Né à Bucarest, en 1917, il fait ses études à Prague avant de gagner la Grèce en 1938 où il participe activement à la Résistance. En 1945, il fait partie du groupe des 200 boursiers de l'Institut français d'Athènes qui part à Paris. Trois ans plus tard, avec l'aide de Louis Aragon, il publie son premier roman *Le navire en pleine ville* (Éditeurs Français Réunis). Sous le pseudonyme d'André Maspéain, il publie plusieurs livres pour la jeunesse, chez Robert Laffont, dont *Le rendez-vous du lac Majeur* (1981), *Le feu sous la mer* (1985) et *Le grand jeu de Basilo Salvo* (1991).

André Kedros fut un membre actif de la Communauté Hellénique de Paris et participa régulièrement à ses activités.

R.M.

Si vous avez raté le concert de chansons populaires grecques, Le chant des mots, donné par Nena Venetsanou, le 28 novembre dernier, au Théâtre du Gymnase, ne manquez pas ce rendez-vous :

Musiques traditionnelles

En hommage à Aris Fakinos, NENA VENETSANOÛ chantera Manos Hadjidakis, Nikos Mamangakis, Mikis Theodorakis..., **le samedi 11 mars à 20h00**, à la Maison de Radio France, salle Olivier Messiaen. Entrée : 50 F

Réservation aux guichets de Radio France 116, avenue du Président Kennedy 75016 Paris, de 11h00 à 18h00, sauf les dimanche et jours fériés, une heure avant le concert. Renseignements au 01 42 30 15 16.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

24 - 2 - 2000 20h00

Σε συνεργασία με το Γενικό Προξενείο της Ελλάδας στο Παρίσι :
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΑΜΠΙΝΙΩΤΗΣ, Καθηγητής Γλωσσολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών :

"Η ελληνική γλώσσα στις αρχές του 21ου αιώνα"

Παρουσίαση από τον καθηγητή Γλωσσολογίας του Université Paris V κ. Χρήστο Κλαίρη

➤ Στα ελληνικά

1 - 3 - 2000 20h00

ZOE FRANGOPOULOS, Docteur en psychologie, psychanalyste :
" Psychanalyse et langage "

➤ En français

7 - 3 - 2000 20h00

VASSILIS PAPADAKOS, psychiatre, auteur d'ouvrages psychiatriques :

" Approches contemporaines de la clinique psychiatrique "

➤ En français

21 - 3 - 2000 20h00

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ, Directeur de recherches au CNRS :

"Η καταστολή της αμαρτίας από την Εκκλησία κατά τον 4ο μ.Χ. αιώνα"

➤ Στα ελληνικά

24 - 3 - 2000 20h00

ΜΑΝΩΛΗΣ ΑΛΙΦΙΕΡΑΚΗΣ, ιατρός καρδιολόγος :

"Κρητική διαίτολογία. Παραδοσιακή διατροφή των Κρητικών"

➤ Στα ελληνικά

29 - 3 - 2000 20h00

ΡΑΟΛΟ ΟΔΟΡΙΚΟ, Directeur d'études à l'EHESS :

"Το λιμάνι της Θεσσαλονίκης στους βυζαντινούς χρόνους"

➤ Στα ελληνικά

στο ελληνικό σπίτι ♦ 9 rue Mesnil 75116 Paris ♦ Métro : Victor Hugo

Ελληνικός Ραδιοσταθμός στο Düsseldorf

Ο **HELLENIC RADIO EUROPE 1**, ή **ΤΟ ΠΡΩΤΟ** είναι ο πρώτος ελληνικός ραδιοσταθμός που εκπέμπει εκτός Ελλάδας μέσω δορυφόρου Eutelsat Hotbird 5, Fr. 11.054 SR 27500, Fec 5/6, ανατολικά, ψηφιακά και ελεύθερα και λαμβάνεται σε ολόκληρη την Ευρώπη, την Ελλάδα, την Κύπρο, την Μέση Ανατολή την Βόρεια Αφρική, τη Νότια Αφρική (Γιοχάνεσμπουργκ) και αλλού.

Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να απευθυνθείτε :
Hellenisches Medienzentrum, Beethovenstr. 17. 40233 Düsseldorf, Germany.
Tel. : +49 211 687 803-0, e-mail toProto@dr.com

Ελληνική εφημερίδα στο Παρίσι

Κυκλοφόρησε η καινούρια ελληνική εφημερίδα του Παρισίου **ΤΩΡΑ**.

Πληροφορίες : Δ. Κακαντώνη

Τηλ. : 01 45 66 84 41.

MICHEL MAILLARD chantera **du mardi 1er au samedi 12 février 2000, à 20h00 précises**, (relâche dimanche et lundi) au Bateau-Théâtre " La Balle au Bond ", 55, quai de la Tournelle à Paris (face à l'Île Saint-Louis, métro Maubert Mutualité).
Tarif spécial pour étudiants, chômeurs, membres des associations helléniques.
Renseignements et réservations au 01 40 51 87 06.

➤ Soirée grecque avec le groupe **MANDRAGORAS**, les **dimanches 20, 27 février et 5 mars 2000, à 20h00**, sur la péniche Six / Bujt, Quai Montebello 75005 Paris (en face de Notre Dame). Participation aux frais 60 F.

Renseignements Anne-Marie : 01 43 54 44 37.

➤ La conférence. "**ARMATEURS ET MECENES GRECS ET SERBES À TRIESTE (1719 - 1914)**", présentée par la Société historique Alexandre Soutsos, sera donnée par le professeur **DEJEAN BOGDANOVIC**, directeur adjoint du Centre d'études balkaniques de Paris, le **mardi 29 février 2000, à 18h00**, en la salle des Fêtes de la Mairie du IVème arrondissement.

Cette conférence sera consacrée à la Trieste des Habsbourg où les souverains autrichiens ont accueilli les transfuges de l'empire turc. Grâce aux privilèges qu'ils leur ont accordés les Grecs et les Serbes ont développé le commerce triestin et ont doté la ville de somptueuses demeures.

➤ Sous le haut patronage de l'Ambassade de Grèce, les Amis de la Grèce et de Chypre organisent le **vendredi 3 mars, à 19h30**, à la Maison de la Grèce, une soirée littéraire à l'occasion de la parution de leur anthologie bilingue, *Voix de femmes grecques du XIXème et XXème siècles*, dédiée à la mémoire de Mélina Mercouri.

HENRI TONNET, professeur à l'INALCO, présentera cet ouvrage et ses 47 femmes écrivains.

La comédienne grecque **ANASTASIA POLITI**, accompagnée d'un musicien, lira des extraits grecs et français.

Séance de signature. Entrée libre. Buffet.

Fête de la communauté hellénique

LA FETE DU CARNAVAL DES ENFANTS aura lieu **le dimanche 12 mars 2000, à 16h00**, à la Maison de la Grèce. Un spectacle de marionnettes y sera présenté et un goûter sera offert. Les enfants s'y rendront déguisés. Nous comptons sur votre présence.

➤ Sous le haut patronage de Monsieur l'ambassadeur de Chypre, la Communauté chypriote et les Amis de la Grèce et de Chypre organisent le **vendredi 24 mars, à 18h30**, à la Maison de la Grèce, une soirée littéraire pour la promotion des *Editions Praxandre* et de la littérature chypriote.

Intervenants : MM. Chatsavvas et Lassithiotakis.

Entrée libre. Buffet.

➤ Association **KYKLOS**

DANSES TRADITIONNELLES DE GRECE, 2, rue Coysevox, 75018 Paris

Renseignements Marie-Anne : 01 39 02 34 28 (le soir)

ou Maryse : 01 47 49 82 09 (travail).

➤ Groupe de **DANSES FOLKLORIQUES GRECQUES** animé par Stella Cambourakis, Hélène Gouroussi, Christine Jailer.

Les jeudis de 20h00 à 22h30, au Centre culturel Verdier, 11, rue Lancry 75010 Paris, métro République. Tous niveaux.

Renseignements Hélène Gouroussi : 01 64 27 30 78

ou Christine Jailer : 01 45 81 11 72.

Κάθε Παρασκευή • 20h00 • στο ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΠΠ • 9 rue Mesnil 75116 Paris • Métro : Victor Hugo

➤ Παρασκευή 4-2-2000

Αγάπη για πάντα

του Βασίλη Γεωργιάδη. Με τους Ζωή Λάσκαρη, Γιάννη Φέρτη, Νότη Περγιάλη, Ανδρέα Φιλιππίδη, Κάκια Παναγιώτου, Κατερίνα Γώγου.

Μουσική: Κώστας Καπνίσσης

Εντελώς τυχαία γνωρίζονται ο Δημήτρης (Γιάννης Φέρτης) με την Ελένη (Ζωή Λάσκαρη). Εκείνος φοιτητής του Ωδείου στο πιάνο πρόκειται σε λίγο να δώσει τις διπλωματικές του εξετάσεις για σολίστας. Εκείνη το κακομαθημένο πλυσιοκόριτσο. Μεγάλος έρωτας γεννιέται μεταξύ τους, αλλά οι γονείς της Ελένης (Ανδρέας Φιλιππίδης, Κάκια Παναγιώτου) έχουν αντίρρηση γι'αυτή τη σχέση, επειδή θέλουν να αρραβονιάσουν την κόρη τους με τον πλούσιο επιχειρηματία Κώστα (Μάκη Ρευματά).

➤ Παρασκευή 11-2-2000

Εκείνος κι εκείνη

του Ερρίκου Ανδρέου. Με τους Τζένη Καρέζη, Φαίδωνα Γεωργίτη, Τάκη Εμμανουήλ, Βαγγέλη Καζάν, Βασίλη Ανδρονίδη, Ζώρα Τσάπελη.

Μουσική: Γιάννης Μαρκόπουλος

Σε μια ειδυλλιακή ερημιά ζει εκείνος (Φαίδων Γεωργίτης). Είναι ένα παιδί που κλείνει μέσα του όλο τον πρωτογονισμό και την αγνότητα της φύσης. Εκείνη (Τζένη Καρέζη) έρχεται από την αμαρτωλή πολιτεία και μπαίνει ξαφνικά στη ζωή του. Γεμάτη ανία και απογοήτευση ζητά να ξαναγεννηθεί κοντά σ'εκείνο το αγνό παιδί που δεν υποπτεύεται ποια είναι. Του παρουσιάζεται αγνή σαν κι'αυτόν και ένα παράφορο αίσθημα τους ενώνει. Εκείνος και οι σύντροφοί του την δέχονται σαν όμοιά τους. Είναι μια ομάδα απλών ανθρώπων που αγωνίζονται να κρατήσουν ότι ωραίο έμεινε από παλιά.

➤ Παρασκευή 18-2-2000

Η τιμή της αγάπης

της Τώνιας Μαρκετάκη. Με τους Τούλα Σταθοπούλου, Άννη Λούλου, Στράτη Τσοπάνη.

Στην Κέρκυρα στην αρχή του εικοστού αιώνα. Μέσα στο ιστορικό και κοινωνικό περιβάλλον της εποχής και του τόπου, μια ιστορία αγάπης προδομένη για λεφτά. Η κοπέλα από προέλευση φτωχή θα εγκαταληφθεί από τον αγαπημένο της ο οποίος προέρχεται από την αστική τάξη και δεν τολμά να εναντιωθεί στην τάξη του παίρνοντας ως γυναίκα του μια κοπέλα χωρίς προίκα...

➤ Παρασκευή 25-2-2000

Η φανέλλα με το 9 (1^ο μέρος)

➤ Παρασκευή 3-3-2000

Η φανέλλα με το 9 (2^ο μέρος)

του Παντελή Βούλγαρη. Με τους Στράτο Τζώρτζογλου, Θέμη Μπατζάκα, Νίκο Μπουσδούκο, Σταμάτη Τζελέπη, Νίκο Τσαχιρίδη, Κώστα Κλεφτογιάννη, Σταύρο Καλαρόγλου, Ζάνο Λανιά, Γιάννη Χατζηγιάννη, Βασίλη Βλάχο, Κάτια Σπερελάκη, Άννα Λυγούλα και Θανάση Μυλωνά. Ο Μπιλ Σερέτης είναι 20 χρονών, χωρίς μórφωση και χωρίς χρήματα. Το μόνο του ατού: τα πόδια του και το ταλέντο του ποδοσφαιριστή. Μ'αυτές τις μοναδικές αποσκευές ο Μπιλ Σερέτης αποφασίζει να κάνει έφοδο στα ποδοσφαιρικά γήπεδα, να μπει στην πρώτη σελίδα των αθλητικών εφημερίδων και να τον ζητωκραυγάζουν παντού σαν "κυριακάτικο βασιλιά". Έπειτα από μια διαδρομή δύο χρόνων μέσα στη λάσπη των αθλητικών γηπέδων σε φτηνά ξενοδοχεία μέσα στο κλίμα της ψεύτικης εντυπωσίασης των ματς, την μοναξιά της επαρχίας και τις πρόχειρες σύντομες σχέσεις με γυναίκες, με οποιαδήποτε γυναίκα...

μένει να πραγματοποιήσει το μεγάλο του όνειρο να μπει σε μια αθλητική ομάδα. Αλλά το όνειρο σβήνει την ίδια στιγμή που τ'αγγίζει. Ο Μπιλ Σερέτης συντρίφτηκε από την κρατούσα κατάσταση και από τα συμφέροντα του ποδοσφαίρου.

➤ Παρασκευή 10-3-2000

Σ'αγαπώ

του Τάκη Βουγιουκλάκη. Με τους Αλίκη Βουγιουκλάκη, Άγγελο Αντωνόπουλο, Νίκο Γαλανό, Μπέτυ Αρβανίτη, Σπύρο Καλογήρου, Νότη Περγιάλη, Τζένη Ζαχαροπούλου. Μουσική: Γιώργος Χατζηνάσιος Χορογραφίες: Γιάννης Φλερπύ

Ο καθηγητής της ιατρικής Δημήτρης Βανάς (Άγγελος Αντωνόπουλος) παρευρίσκεται κατά λάθος σ'ένα πάρτυ, εκεί γνωρίζεται με τη Μαρίνα (Αλίκη Βουγιουκλάκη) η οποία έχει δεσμό μ'ένα φοιτητή της ιατρικής τον Χρήστο (Νίκο Γαλανό). Η Μαρίνα θαυμάζει και εκτιμά τον σοβαρό καθηγητή που κι αυτός με τη σειρά του βρίσκει κοντά της μια νεανική άσση. Για κάποια υποχρέωση του, ο Δημήτρης ταξιδεύει στο εξωτερικό όπου συναντάται με τη Μαρίνα που κι αυτή βρίσκεται εκεί συνοδεύοντας το παιδί μιας γνωστής του καθηγητή, της Μαίρης (Μπέτυ Αρβανίτη). Η συνάντηση γίνεται η αφορμή ενός ειδυλλίου που θα συνεχιστεί και την Αθήνα... η συνέχεια στην οθόνη.

➤ Παρασκευή 17-3-2000

Δύο παραγωγές του Ροβήρου Μανθούλη

I. Il y a mille ans à Byzance, la fête des calendes. 1.000 Χρόνια πριν η Γιορτή των Καλένδων. Un musical grec en VF, 52. Une coproduction TF1-EPT, 1976. Σενάριο: Ιάκωβος Καμπανέλης - Μουσική και τραγούδια: Σταύρος Ξαρχάκος - Σκηνικά και κοστούμια: Διονύσης Φωτόπουλος - Σκηνοθεσία: Γιώργος Μιχαηλίδης. Με τους Κάτια Δανδουλάκη, Δέσπω Διαμαντίδου, Βασίλη Τζιβιλίκο, Βάσο Ανδρονίδη, Γιάννη Βογιατζή και τον Θανάση Βέγγο.

Extraits de la presse française: "Délirant, endiablé, coloré, original!" (Télé - 7 jours), "Spectacle insolite, plein de qualité" (Télérama), "Envouâtant! Regardez de tous vos yeux!" (L'Aurore), "Chatoisement de couleurs, déferlement de rire" (Humanité-Dimanche).

II. Χρόνια ερωτικά (1955 - 1995)

Μια παραγωγή της Ygrex productions και του Υπουργείου Πολιτισμού (1995) στα πλαίσια του Εορτασμού των 100 χρόνων του Κινηματογράφου **Cinéromans grecs ou 40 ans de séduction dans le cinéma grec.** Version grecque. 1h 7'

Ένα πανόραμα του ελληνικού σινεμά, με αποσπάσματα από τα καλύτερα χρόνια των ελληνικών αισθηματικών ταινιών και κωμωδιών, από το οποίο δεν λείπει κανένα είδος εμπορικού κινηματογράφου, κανένας από τους δημοφιλείς ηθοποιούς ή από τις βεντέτες της εποχής: Ελη Λαμπέτη-Δημήτρης Χορν, Αλίκη Βουγιουκλάκη-Δημήτρης Παπαμιχαήλ, Μάρθα Βούρτση-Νίκος Ξανθόπουλος, κλπ., κλπ. Η ταινία, διανθισμένη με συνομιλίες με σκηνοθέτες και παραγωγούς, διαγράφει παράλληλα την σταδιακή εξέλιξη της ελληνικής κοινωνίας μέσα από την εξέλιξη των σχέσεων των δυο φύλων, εντός και εκτός της οικογένειας. Μερικοί από τους τίτλους γνωστών μελό δίνουν το στίγμα της εποχής: *Η Φωνή της Καρδιάς*, *Ραγισμένες Καρδιές*, *Αμάρτησε για το παιδί της*, *Η Λίμνη των Πόθων*, *Ο Κλέφτης της Καρδιάς μου*, *Μάνα γιατί με γέννησες*, *Καρδιά μου πάψε να πονάς*, *Ο Ζητιάνος της Αγάπης*.

Voyage dans le futur

A l'occasion de la sortie de son dernier ouvrage, *Voyage dans le futur*, l'astrophysicien Nikos Prantzos nous a fait voyager, grâce à son imagination fertile, dans le futur, vers l'aventure cosmique, avec les découvertes de la science contemporaine. C'était le 22 janvier dernier à la Maison de la Grèce dans le cadre des SÉMINAIRES LIBRES DE LA COMMUNAUTÉ HELLÉNIQUE DE PARIS ET DES ENVIRONS.

Irons-nous un jour dans les étoiles ? Par quels moyens, et pour quoi faire ? Quelle pourrait être la place de l'homme dans l'univers en évolution ? Quel sera le futur de notre terre, du soleil, de l'univers entier ? Y aura-t-il une fin cosmique ? Ce sont quelques-unes des questions que Nikos Prantzos a posées dans un langage simple, accessible à tous, mais avec la rigueur et la profondeur qui sièent au discours scientifique. La présentation de ce livre fut suivie d'une discussion très animée et même si nous ne sommes pas arrivés à des conclusions, de toute évidence, nous sommes tous repartis avec de nouvelles interrogations.

Zoé Frangopoulos

NIKOS PRANTZOS est chargé de recherches au CNRS et enseigne l'astrophysique à l'Université Paris VI.

Spécialiste d'astrophysique nucléaire, il a reçu, en 1994, le prix de la Société française d'astronomie (SESA).

Son livre, *Voyages dans le futur. L'aventure cosmique de l'humanité*, préfacé par Hubert Reeves, a obtenu, en 1998, le prix Jean Rostand / MURS - AESF.

Il est publié dans la collection "Science ouverte" des éditions du Seuil, 320 p., 140 FF.

Τιμητική εκδήλωση για τον ζωγράφο Δημήτρη Τηνιακό

Στα πλαίσια των εκδηλώσεων της Ελληνικής Κοινότητας ο σύλλογος ANAKROUSIS XXI οργάνωσε δύο βραδιές στο Ελληνικό Σπίτι προς τιμήν του έλληνα ζωγράφου Ακαδημαϊκού Δημήτρη Τηνιακού.

Έγινε προβολή βιντεοταινίας για τη ζωή και το έργο του καλλιτέχνη, παραγωγής της ΕΡΤ-NET και ακολούθησε απαγγελία ποιημάτων και συναυλία.

Ο Δημήτρης Τηνιακός γεννήθηκε στην Άνδρο το 1920, από πατέρα Ανδριώτη και μητέρα μικρασιάτισα από τη Σμύρνη. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας (1941-47), με δασκάλους τον Κ. Παρθένη και τον Γ. Κεφαλληνό. Ταξίδεψε και έζησε σε όλα σχεδόν τα πνευματικά και καλλιτεχνικά κέντρα της Ευρώπης για να εμπλουτιστεί από τα έργα των μεγάλων καλλιτεχνών και να ενημερωθεί για τα σύγχρονα καλλιτεχνικά ρεύματα, μελετώντας ειδικότερα το χρώμα και το φως.

Επηρεάστηκε από τον κυβισμό, τον ιμπρεσιονισμό, τον εξπρεσιονισμό, την αφηρημένη τέχνη, αλλά τελικά αφομοιώνει μόνον τα βιώσιμα γι'αυτόν στοιχεία και διαμορφώνει ένα εντελώς προσωπικό ύφος ζωντανό, λιτό, σεμνό και βαθειά ελληνικό.

Εργάζεται αδιάκοπα, αφιερώνει την ζωή του στην Τέχνη, ερευνά το χρώμα και το φως του ελληνικού τοπίου. Το έργο του πολύπλευρο έχει δύναμη, εκφραστικότητα, απλότητα και λυρικήτητα.

Όντας νησιώτης ζει το μύθο της θάλασσας, ονειρεύεται τη γοητεία της

Σμύρνης, της χαμένης πατρίδας της μητέρας του, που παίρνει μυθικές διαστάσεις γι'αυτόν. Και όπως λέει ο αείμνηστος τεχνοκритικός Ν. Αλεξίου "Ο Δημήτρης Τηνιακός συμφιλιώνει τον ποιητικό νόστο της χαμένης πατρίδας με τα βιώματα της καθημερινής πραγματικότητας."

Έργα του Δ. Τηνιακού έχουν αγοραστεί από τα Υπουργεία Παιδείας και Πολιτισμού, από Δήμους, Πινακοθήκες, από μουσεία, όπως το Λούβρο και το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Βασιλή και Ελίζας Γουλανδρη.

Το 1989 παίρνει τον τίτλο του Ακαδημαϊκού.

Ζωή Φραγκοπούλου

Εκδήλωση για την Κύπρο

Στις 23 Ιανουαρίου έγινε, στην αίθουσα Jean Dame, εκδήλωση για την Κύπρο. Μίλησαν οι Christophe Chiclet και Elmas Hasan. Προβλήθηκαν φωτογραφίες του Frédéric Sautereau. Την εκδήλωση συμπλήρωσε καλλιτεχνικό πρόγραμμα με τους Αναστασία Πολίτη, Αλέξη Δρόσο και Michel Maillard.

Την εκδήλωση οργάνωσε ο συνθέτης και τραγουδιστής Michel Maillard, ο οποίος από την 1η Φεβρουαρίου θα παρουσιάσει την καινούρια δουλειά του Ύμνος ηλιοτροπικός στην ζωή και την ελπίδα που αποτελεί συνέχεια του Όνειρου για την Αμμόχωστο.

Ο Michel Maillard τραγουδάει στα ελληνικά.

Δείτε τη σχετική ανακοίνωση στη σελίδα 8.

το δελτίο to deltio

ενημερωτικό δελτίο της ελληνικής κοινότητας παρισιου κα περιχωρων

bulletin d'information de la communauté hellénique de paris et des environs

φλεβαρης 2000 **no 1** février 2000

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο: Ροβήρος Μανθούλης

Επιμέλεια: Γιώργος Αλεξανδρινός-Μπιτσιούρας

Εκδίδεται από την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΠΑΡΙΣΙΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

Directeur de la publication: Robert MANTHOULIS

Conception graphique et réalisation: Georges ALEXANDRINOS-BUJOURAS

Édité par la COMMUNAUTE HELLENIQUE DE PARIS ET DES ENVIRONS

9 rue Mesnil ♦ 75116 PARIS ♦ Tél.: 01.47.04.67.89 ♦ Fax: 01.47.04.68.13 ♦ Permanence: de 15h00 à 19h00 du lundi au vendredi

Imprimé par l'IMPRIMERIE DE MONTLIGÉON 61400 LA CHAPPELLE MONTLIGÉON

ISSN: en cours ♦ N° Commission Paritaire: en cours

Prix de l'abonnement annuel: 100 FF

Σχόλια

Οι στήλες αυτές είναι ανοιχτές σε όλους. Για κάθε σχολιασμό, παρατήρηση, κρίση και επίκριση. Το μόνο που ζητάμε είναι συμπυκνωμένα κείμενα για να αποφεύγεται η συντόμευσή τους. Ο χώρος του **δελτίου** είναι περιορισμένος. Σε 60 λέξεις είναι δυνατό να διατυπωθεί η οποιαδήποτε άποψη. Όταν το θέμα το απαιτεί, θα δημοσιεύεται και η απάντηση του **δελτίου**. Τα μέλη του Δ.Σ. που επιθυμούν να ασκήσουν κριτική στο Εκτελεστικό Γραφείο έχουν τη δυνατότητα να το κάνουν στις συνεδριάσεις του Δ.Σ., γνωρίζοντας πολύ καλά ότι η κριτική τους θα δημοσιευτεί, μαζί με τις αποφάσεις του, στο **δελτίο**. Όπως έγινε πάντα.

Εσωκοινοτικά

Η Κοινότητα είναι γαλλικός Σύλλογος που ιδρύθηκε και λειτουργεί βάσει του γαλλικού Νόμου 1901, ο οποίος συμπληρώνει όσα δεν προβλέπονται από το Καταστατικό της. (Τις διατάξεις περί Συλλόγων που υπάγονται στον Νόμο 1901 μπορούν να προμηθευτούν τα μέλη μας από τη Νομαρχία του Παρισιού).

Το Διοικητικό Συμβούλιο αποτελείται από 21 μέλη που έχουν εκλεγεί από τη Γενική Συνέλευση του 1997 από 6 ψηφοδέλτια, με τριετή θητεία. Στη πρώτη συνεδρίασή του έγινε η εκλογή του Εκτελεστικού Γραφείου. Για τη θέση του Προέδρου υπήρχε ένας υποψήφιος, ο οποίος εξελέγη με 14 ψήφους. Στα υπόλοιπα μέλη του Ε.Γ. εκπροσωπήθηκαν 4 λίστες. Δύο λίστες δεν έθεσαν καμία υποψηφιότητα. Τόσο ο Πρόεδρος όσο και το Ε.Γ. μπορούν, ανά πάσα στιγμή, να αντικατασταθούν από το Δ.Σ.

Το Εκτελεστικό Γραφείο που αποτελείται από 7 μέλη διαχειρίζεται τις υποθέσεις της Κοινότητας, σύμφωνα με τις αποφάσεις και κάτω από τον έλεγχο του Δ.Σ. **Όλες οι διαχειριστικές πράξεις του Ε.Γ. μέχρι σήμερα έχουν εγκριθεί από την πλειοψηφία του Δ.Σ.**

Τα μέλη μας μπορούν να ζητήσουν από τη Γραμματεία το δίπτυχο που αναφέρει το οργανόγραμμα της Κοινότητας, τα μέλη του Δ.Σ. και του Ε.Γ., καθώς και τους Υπεύθυνους για τα Πολιτιστικά και τα Σχολεία που έχουν επίσης εκλεγεί από το Δ.Σ.

Προεκλογικά

Σύμφωνα με το Καταστατικό της Κοινότητας (που ψηφίστηκε, για δεύτερη φορά, το 1997) τον προσεχή Νοέμβριο θα συγκληθεί η Γενική Συνέλευση από την οποία θα εκλεγεί το νέο Διοικητικό Συμβούλιο. Η εκλογή θα γίνει με χωριστές λίστες (μέχρι 21 υποψηφιότητες) και με το αναλογικό σύστημα. Σύμφωνα με τα Άρθρα 10, 16 και 37 του Καταστατικού, τα εγγεγραμμένα μέλη μπορούν να θέσουν υποψηφιότητα ή να ψηφίσουν αν έχουν πληρώσει τις συνδρομές τους, από την ημέρα που ενεγράφησαν (dont les cotisations échues ont été versées) τουλάχιστο 15 μέρες πριν από την ψηφοφορία. Τα νέα μέλη μπορούν να ψηφίσουν αν έχουν εγγραφεί και πληρώσει τη συνδρομή τους 15 μέρες πριν από την ψηφοφορία.

Εξυπακούεται ότι ένα μέλος που εγγράφεται στην Κοινότητα έχει την ηθική υποχρέωση να είναι ταμειακώς εντάξει κάθε χρόνο —και μάλιστα στο πρώτο εξάμηνο, όπως ορίζει το Καταστατικό— για να μπορέσει να λειτουργήσει η Κοινότητα πιο αποτελεσματικά.

Οι οφειλόμενες συνδρομές των άρθρων 16 και 37 αναφέρονται σε αυτήν την υποχρέωση. Όλα τα μέλη που πήραν μέρος στην Καταστατική Γενική Συνέλευση του 1997 έχουν ήδη λάβει το Καταστατικό. Τα νέα μέλη μπορούν να το ζητήσουν από τη Γραμματεία της Κοινότητας.

Κατά συνέπεια, γίνεται έκκληση στα μέλη μας να πληρώσουν τις οφειλόμενες συνδρομές τους μέσα στο πρώτο εξάμηνο του 2000 για να μπορέσουν να ψηφίσουν στις επόμενες κοινοτικές εκλογές.

Το δελτίο είναι το επίσημο όργανο της Κοινότητας. Υπεύθυνος **του δελτίου**, κατά τον Νόμο, είναι ο Πρόεδρος της Κοινότητας, ο οποίος είναι και ο υπεύθυνος διαχειριστής του Συλλόγου απέναντι τρίτων, επίσης κατά τον Νόμο.

Το δελτίο συντάσσεται βάσει οδηγιών του Ε.Γ. και ελέγχεται από το Δ.Σ. όπως όλες οι διαχειριστικές πράξεις.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ 30ΗΣ ΤΟΥ ΓΕΝΑΡΗ 2000

Παρά την έγκαιρη ειδοποίηση, τέλος Δεκέμβρη 1999, η γενική συνέλευση της 30ης του Γενάρη 2000 δεν είχε την προβλεπόμενη απαρτία. Στις 6 η ώρα το απόγευμα υπήρχαν στην αίθουσα περίπου 100 μέλη της Κοινότητας, ενώ απαιτείται από το καταστατικό του 1982 το 20% εκείνων που ψήφισαν στις εκλογές του 1997, δηλαδή 115 μέλη.

Από την πλευρά του Εκτελεστικού Γραφείου δόθηκαν, στη μικρή άτυπη συζήτηση που έγινε με τα παρευρισκόμενα μέλη, μια σειρά απαντήσεις σε επίκαιρα ερωτήματα που τέθηκαν από τους παρόντες.

Ορίσθηκε επόμενη Γενική Συνέλευση για την Κυριακή **19 του Μάρτη 2000 στις 4 το απόγευμα**, με την παράκληση να ξανάρθουν τα μέλη μας παρά την ταλαιπωρία της μη απαρτίας της 30ης του Γενάρη 2000.

Προτάθηκε από το Εκτελεστικό γραφείο να συνδυασθεί αυτή η συνέλευση με μια καταστατική η οποία θα εγκρίνει τροποποιήσεις στο καταστατικό του 1982, οι οποίες θα επιτρέπουν, μεταξύ άλλων τη διενέργεια δεύτερης συνέλευσης χωρίς απαρτία. Οι τροποποιήσεις αυτές είχαν ήδη εγκριθεί το Μάη του 1995, αλλά οι δίκες ακύρωσαν de facto αυτές τις μεταβολές.

Ζητούμε από όλα τα μέλη της Κοινότητας να παραβρεθούν στη Γενική Συνέλευση στις **19 του Μάρτη 2000**, για να ληφθούν αποφάσεις στα τέσσερα θέματα της ημερήσιας διάταξης η οποία έχει ήδη σταλεί και θα ξανασταλεί.

Τέλος υπενθυμίζουμε ότι τόσο ο οικονομικός απολογισμός του 1998–99, όσο και ο διοικητικός απολογισμός (le Rapport moral du Président) του 1999 είναι στη διάθεση των μελών στην έδρα της Κοινότητας.

X. T.

είναι ωραία να πετάς...

la Grèce

par vols réguliers et quotidiens

au départ de **PARIS CDG Terminal 1**, à 14 h

Athènes

Rhodes

Thessalonique

Hèraklion

La Chanée

votre compagnie pour la GRÈCE

CRONUS AIRLINES

49 avenue de l'Opéra - 75002 PARIS
Tél. 01 47 42 56 77 - Fax 01 47 42 57 79